

heille — eivät osoita luottamusta, mutta kasvojeni valoa eivät pimennä.²⁵ Koettelen heidän tiensä ja istun ylinnä, olen kuin kuningas sota-joukkonsa keskellä, niin kuin se, joka murheelliset lohduttaa."

29:6 Jakeen sanat ovat rikkauden vertauskuvia. Kallio, joka vuotaa öljyvirtoja, viittaa kallioon koverrettuihin öljynpuristamoihin, joissa öljypuun hedelmistä erotettiin öljy ja se juoksutettiin alempaan altaaseen.

29:7ss Kaupungin portilla oli aukio, jossa kaupungin vanhinten oli tapana istua jakamassa oikeutta ja ratkomassa yhteisiä asioita. Job sanoo tässä kuuluneensa näitten arvovaltaisten johtajien joukkoon.

29:19 Vetten äärelle työntyvät juuret sekä kaste ovat hyvinvoinnin vertauskuvia.

29:20 Jousi oli voiman ja tarmon vertauskuva.

30. luku

"Mutta nyt nauravat minua ne, jotka ovat minua päiviltä nuoremmat, joitten isiä halveksin pantaviksi laumani koirien pariin.² Ja mitäpä minulle kättensä voimasta! Ikänsä kypsyys on mennyttä³ puutteessa ja ankarassa nälässä. Pakenevat erämaahan, muinaisesta asumattomaan ja autioon.⁴ Poimivat suolaheiniä pensaan ympäriltä, ja ruokanansa ovat kinsterin juuret.⁵ Heidät on karkoitettu ihmisten keskeltä — jotka huutavat heitä vastaan kuin varasta vastaan —⁶ asumaan kaameissa rotkoissa, maakoloissa ja kallioluolissa.⁷ Pensaitten keskellä vaikertavat, nokkosten alle sulloutuvat.⁸ Houkkain ja kunnottomain sikiöinä heidät on hosuttu pois maasta.⁹ Ja nyt olen tullut heille lauluksi ja olen heille sananpartena.¹⁰ Ovat inhonneet minua, vetäyneet minusta kauas eivätkä ole häikäilleet sylkeä silmilleni. " Sillä Hän hellitti jouseni jänteen ja nöyryytti minut, ja ovat hylänneet itsehillinnän edessäni.¹² Oikealla puolellani nousee sikiöparvi. Ovat heittäneet jalkani menemään ja luovat tuhoteitänsä minua vastaan.¹³ Ovat hävittäneet polkuni, jouduttavat perikatoani; ei ole heillä auttajaa.¹⁴ Tulevat kuin laaja repeämä, vyöryvät esiin hävityksen alta.¹⁵ Kauhut ovat kääntyneet minua vastaan; pyyhkäisee pois kunniani niin kuin tuuli, ja onneni katosi kuin pilvi.¹⁶ Ja nyt sieluni minussa virtaa valtoimenaan, kurjuuden päivät saavuttavat minut.¹⁷ Yöllä luitani jäyti

minussa eivätkä kalvavat tuskani lepää. ¹⁸ Sairauteni suuresta voimasta on verhoni muuttunut, se kuristaa minua niin kuin ihokkaani pääntie. ¹⁹ On heittänyt minut lokaan, ja olen tullut tomun ja tuhan kaltaiseksi. ²⁰ Huudan Sinua etkä Sinä vastaa minulle, seison, mutta Sinä vain tuijotat minuun. ²¹ Olet käynyt tylyksi minulle, kätesi voimalla vainoat minua. ²² Kohotat minut tuuleen, panet minut menemään ja lennätät minua rajuilmassa. ²³ Sillä olen tiennyt: viet minua kohti kuolemaa ja majaa, joka on määrätty kaikelle elävälle. ²⁴ Mutta ei haudaan kättä ojenna, vaikka Hänen hävityksessään huutavat apua. ²⁵ Enkö itkenyt kovaosaista? Sieluni sääli vaivaista. ²⁶ Kun toivoin hyvää, tuli paha, ja kun varron valoa, tulee pimeä. ²⁷ Sisimpäni kuohuu lakkaamatta, ahdistuksen päivät ovat saavuttaneet minut. ²⁸ Kuljin murehtien ilman päivän valoa, nousin ja huudan seurakunnassa. ²⁹ Minusta on tullut aavikon petojen veli ja kamelikurkien kumppani. ³⁰ Nahkani on lähtenyt mustana päältäni, ja luuni on kuivuuden polttama. ³¹ Niin muuttui harppuni soitto valitukseksi ja huiluni itkijän ääneksi."

30:4 Suolaheinät ja kinsterin juuret olivat köyhän kansanosan hätäravintoa.

31. luku

"Tein liiton silmäini kanssa: - miksi katsoisin neitosen puoleen? ² Mikä olisikaan osana Jumalalta ylhäältä, mikä perintöosana Kaikkivaltiaalta korkeudesta? ³ Eikö tule väärälle turmio ja onnettomuus väärintekijälle? ⁴ Eikö Hän näe teitäni ja lue kaikkia askeleitani? ⁵ Jos olen vaiheessa vaeltanut ja jalkani on rientänyt petokseen, ⁶ punnitkoon Jumala minut oikealla vaa'alla, jotta Hän tuntisi nuhteettomuuteni. ⁷ Jos askeleni on poikennut tieltä ja sydämeni on seurannut silmiäni tai tahra on tarttunut käsiini, ⁸ niin syököön toinen, mitä kylvän, ja vesani revittäköön juurinensa. ⁹ Jos nainen on viekoitellut sydämeni tai väijyin lähimäiseni ovella, ¹⁰ niin jauhakoon vaimoni toiselle ja toiset maatkoot häntä. ¹¹ Sillä se olisi ollut katala teko ja tuomion alainen rikos. ¹² Koska se on tuli, joka kuluttaa manalaan saakka ja hävittäisi kaiken hankkimani. ¹³ Jos pidin halpana palvelijani ja palvelijattareni oikeutta heidän riidellessään kanssani, ¹⁴ niin

mitä teen, kun Jumala nousee, ja kun Hän tutkii, mitä vastaan Hänelle? ¹⁵
Eikö Hän, joka äidin kohdussa teki minut, tehnyt häntäkin. Niin, sama
valmisti meidät kohdussa. ¹⁶ Jos kiellän köyhältä mielihyvän ja saatan
lesken silmät hiutumaan ¹⁷ ja syön leipäpalani yksin eikä orpo ole siitä
syönyt — ¹⁸ vaan nuoresta asti hän kasvoi luonani kuin isän luona ja äitini
kohdusta asti ohjaan häntä — ¹⁹ jos näen jonkun menehtyvän vaatteen
puutteessa ja köyhän verhoa vailla, ²⁰ jolleivät hänen lanteensa ole
siunanneet minua eikä hän lämmitellyt lampaitteni villalla, ²¹ jos olen
nostanut käteni orpoa vastaan, kun näen portissa apuni, ²² niin irrotkoon
olkapäätäni hartiasta ja murtukoon käsivarteni värttinäluusta. ²³ Sillä minulle
on kauhistus Jumalan tuottama turmio, ja Hänen korkeutensa tähden en
kestä. ²⁴ Jos panin kullan turvakseni ja sanoin puhtaalle kullalle: 'Minun
turvani', ²⁵ jos iloitsen siitä, että rikkauteni on suuri ja että käteni on
hankkinut runsaasti, ²⁶ jos ihastelen aurinkoa, kun se loistaa, tai kaunista
kuuta, kun se vaeltaa, ²⁷ ja sydämeni on salaa vietelty ja suuni suuteli
kättäni niille kunniaksi, ²⁸ niin sekin olisi tuomionalainen rikos, sillä olisin
kieltänyt korkeuden Jumalan. ²⁹ Jos iloitsen vihamieheni sortumisesta ja
ylvästelin, kun paha kohtasi häntä — ³⁰ niin, en ole sallinut suuni syntiä
tehdä, kiroten vaatia henkeänsä — ³¹ eivätkö telttani miehet olisi
sanoneet: 'Jospa saisimme hänen lihaansa, emme ole kylläiset'? ³²
Muukalainen ei viettänyt yötä ulkona; avaan oveni tielle päin. ³³ Jos
ihmisen tavoin olen peitellyt rikkomuksiani kätkeäkseni poveeni
pahuuteni, ³⁴ koska muka pelkään suurta joukkoa ja perheitten ylenkatse
minua pelottaa, silloin vaikenen, en astu ulos ovesta. ³⁵ Oi, kunpa joku
kuuntelisi minua! Katso, puumerkkini! Kunpa Kaikkivaltias vastaisi minulle
ja riitapuoleni olisi kirjoittanut syytekirjan. ³⁶ Totisesti, olkapäälläni sitä
kantaisin, sitoisin sen seppeleksi itselleni. ³⁷ Kerron Hänelle askelteni
lunun, astun eteensä kuin ruhtinas. ³⁸ Jos peltoni huutaa minua vastaan ja
sen vaot yhdessä itkevät, ³⁹ jos kulutan sen voiman maksamatta tai saatan
sen omistajain hengen huokaamaan, ⁴⁰ niin kasvakoon vehnän sijaan
orjantappuroita ja ohran sijaan rikkaruohoa."

Jobin sanat loppuvat.

31:17 Yhteinen ateria oli itämailla keskeinen osa vieraanvaraisuutta.

Tapana oli kutsua toisia osallistumaan aterialle, mikäli muuten olisi jouduttu syömään yksin. Henkilöt, jotka olivat aterioineet yhdessä, olivat sen jälkeen ystäviä, vaikka olisivatkin aikaisemmin olleet toistensa vastustajia.

32. luku

Niin nuo kolme miestä lakkaavat vastaamasta Jobille, koska hän on vanhurskas omissa silmissään.² Silloin vihastuu buusilainen Elihu, Barakelin poika, Raamin sukua. Jobiin hän vihastui, koska tämä piti itseään Jumalaa vanhurskaampana.³ Myös tämän kolmeen ystävään hän vihastui, koska eivät löytäneet vastausta osoittaakseen Jobin olevan väärässä.⁴ Mutta Elihu oli vartonut Jobia puhuakseen, koska ovat iältä häntä vanhemmat.⁵ Kun Elihu näkee, ettei kolmen miehen suussa ole vastausta, niin vihansa syttyy.⁶ Niin buusilainen Elihu, Barakelin poika, vastaa ja sanoo: "Minä olen nuori päiviltä ja te vanhat. Sen vuoksi arkailin, ja pelkään ilmaista teille käsitystäni.⁷ Ajattelin: päivät puhuvat ja vuotten paljous opettaa viisautta.⁸ Mutta ihmisessä on henki, ja Kaikkivaltiaan henkäys tekee hänet ymmärtäväiseksi.⁹ Eivät suuret ole viisaita eivätkä vanhat ymmärrä oikeutta.¹⁰ Siksi sanoin: kuuntele minua, ilmaisen käsitykseni minäkin.¹¹ Katso, varroin sanojanne, kuuntelen todistelujanne, kunnes löydätte oikeat sanat.¹² Niin, tarkkaan teitä, mutta katso, ei ole teissä Jobin kumoojaa eikä sanoihinsa vastaajaa,¹³ jottette sanoisi: 'Löysimme viisauden. Jumala nujertaa hänet, ei ihminen.'¹⁴ Minua vastaan hän ei ole sanoja lausunut eikä teidän puheillanne vastaa hänelle.¹⁵ Ovat hämmästyneet, eivät ole enää vastanneet, sanat puuttuvat heiltä.¹⁶ Olen vartonut, mutta eivät puhu, sillä ovat seisoneet hiljaa, eivät ole enää vastanneet.¹⁷ Minäkin vastaan osaltani, ilmaisen käsitykseni minäkin.¹⁸ Sillä olen ollut sanoja täynnä, henki rinnassani ahdistaa minua.¹⁹ Katso, rintani on kuin viini, jolle ei ole avattu, se on halkeamaisillaan kuin uudet leilit.²⁰ Puhun, ja minua helpottaa, avaan huuleni ja vastaan.²¹ En korota ketään enkä ihmistä liehakoi,²² sillä en ole oppinut liehakoimaan; pian tekijäni ottaisi minut pois."

33. luku

"Mutta kuule nyt, Job, puhettani ja avarru kuuntelemaan kaikkia sanojani.

² Katso nyt, olen avannut suuni, kieleni on puhunut suulaessani. ³ Sanani tulevat vilpittömästä sydämestä, ja huuleni ovat selvästi puhuneet tietoa. ⁴

Jumalan Henki on minut tehnyt, ja Kaikkivaltiaan henkäys elävöittää minut. ⁵ Jos pystyt, vastaa minulle, varustau minua vastaan, asetu asemiisi.

⁶ Katso, minä niin kuin sinä Jumalan edessä. Savesta on minutkin muovattu. ⁷ Katso, kauhuni ei sinua pelästytä eikä kuormani ole raskaana ylläsi. ⁸ Mutta olet sanonut korvaini kuullen, ja kuulen sanain äänen: ⁹

'Minä olen puhdas, ilman rikosta; olen viaton eikä minussa ole vääryyttä. ¹⁰ Katso, Hän keksii vihan syitä minua vastaan, Hän pitää minua vihollisenaan. ¹¹ Hän panee jalkani jalkapuuhun, valvoo kaikkia polkujani.'

¹² Katso, tässä et ole ollut oikeassa. Vastaa sinulle, että Jumala on ihmistä suurempi. ¹³ Miksi olet riidellyt Häntä vastaan, koska Hän ei tee selkoa

kaikista toimistaan? ¹⁴ Sillä Jumala puhuu kerran ja kahdesti — Hän ei siitä lukua pidä. ¹⁵ Unessa, öisessä näyssä, kun raskas uni valtaa ihmiset ja

nukkuvat vuoteessa, ¹⁶ silloin Hän avaa ihmisten korvan ja sinetillä vahvistaa heidän opettamisensa ¹⁷ kääntääkseen ihmisen pois pahasta

menosta ja Hän varjelee miestä ylpeydestä, ¹⁸ säästää hänen sielunsa turmiosta ja henkensä peitseen menehtymästä. ¹⁹ Häntä on ojennettu

tuskalla vuoteessansa ja luittensa kapina on lakkaamaton. ²⁰ Niin henkensä on inhonnut leipää ja sielunsa herkkuruokaa. ²¹ Lihansa on

kulunut näkymättömiin ja ennen näkymättömät luunsa työntyvät esiin, ²² Niin lähenee sielunsa hautaa ja henkensä kuolon valtoja. ²³ Jos siellä on

luonansa enkeli, välittäjä, yksi tuhannesta, osoittamassa ihmiselle oikeaa tietä, ²⁴ niin Hän armahtaa häntä ja sanoo: 'Pelasta hänet menemästä

hautaan; olen saanut lunastusmaksun.' ²⁵ Lihansa on verevämpi kuin lapsen, hän palajaa nuoruutensa päiviin. ²⁶ Hän rukoilee Jumalaa, ja Hän

mielystyy häneen, ja riemuiten hän katselee Hänen kasvojaan, sillä Hän palauttaa ihmiselle hänen vanhurskautensa. ²⁷ Hän laulaa ihmisille ja

sanoo: 'Tein syntiä ja olen vääristänyt oikean, mutta Hän ei kostanut minulle. ²⁸ Hän pelasti sieluni hautaan menemästä, ja henkeni katselee

valkeutta.' ²⁹ Katso, kaiken tämän Jumala tekee kahdesti, kolmesti miehelle, ³⁰ palauttaakseen hänen sielunsa haudasta, antaakseen elämän

valon hänelle loistaa.³¹ Tarkkaa, Job, kuuntele minua, vaikene, niin minä puhun.³² Jos on sanoja, vastaa minulle; puhu, sillä haluan osoittaa puhtautesi -³³ jollei, kuuntele sinä minua, vaikene, niin opetan sinulle viisautta."

34. luku

Ja Elihu puhuu ja sanoo:² "Kuunnelkaa sanojani, te viisaat, ja kääntäkää korvanne puoleeni, te tietäväiset!³ Sillä korva koettelee sanat, ja suulaki maistaa ruuan.⁴ Valitkaamme itsellemme oikea, ymmärtäkäämme yhdessä, mikä on hyvä.⁵ Sillä Job on sanonut: 'Olen ollut hurskas, mutta Jumala on ottanut minulta oikeuteni.⁶ Valhettelenko oikeuttani vastaan? Kuolettava on nuoleni — ilman rikkomusta.'⁷ Kuka mies on Jobin kaltainen, joka juo pilkkaa kuin vettä?⁸ Hän on liittynyt väärintekijäin seuraan, vaeltamaan jumalattomien miesten parissa.⁹ Sillä on sanonut: 'Ei ole miehelle hyötyä siitä, että mieltyy Jumalaan.'¹⁰ Sen tähden kuulkaa minua, te ymmärtäväiset miehet. Kaukana olkoon Jumalasta jumalattomuus ja Kaikkivaltiaasta vääritys.¹¹ Sillä Hän kostaa ihmiselle hänen tekonsa ja antaa kunkin saada vaelluksensa mukaan.¹² Totisesti, Jumala ei tee väärin eikä Kaikkivaltias vääristä oikeutta.¹³ Kuka on luovuttanut maan Hänen hoitoonsa ja kuka on perustanut koko maanpiirin?¹⁴ Jos Hän kiinnittää sydämensä itseensä, Hän palauttaa luokseen henkensä ja henkäyksensä.¹⁵ Kaikki liha yhdessä menehtyy ja ihminen palaa tomuun.¹⁶ Jos sinulla on ymmärrystä, kuuntele tätä, käännä korvasi sanojeni äänelle.¹⁷ Niin, oikeuden vihaajako hallitsee? Vai tuomitsetko sinä Vanhurskaan Väkevän,¹⁸ joka sanoo kuninkaalle: 'Kelvoton', ruhtinaille: 'Jumalaton'?¹⁹ Hän ei ole katsonut päämiesten muotoa eikä ole asettanut rikasta vaivaisen edelle, sillä he kaikki ovat Hänen kättensä tekoa.²⁰ Äkkiä kuolevat, ja keskiyöllä kansat järkkyvät ja katoavat, siirtävät väkevän pois käden koskematta.²¹ Sillä Hänen silmänsä seuraavat ihmisen teitä, ja Hän näkee kaikki hänen askelensa.²² Ei ole pimeää eikä kuoleman varjoa, jonne väärintekijät voisivat kätkeytyä.²³ Sillä ei Hän enempää ihmistä tarkkaa, kun tämä jo astuu Jumalan eteen tuomiolle.²⁴ Hän musertaa väkevät tutkimatta ja asettaa toisia heidän tilalleen.²⁵ Siksi Hän tuntee heidän tekonsa ja kukistaa heidät yöllä ja he

musertuvat.²⁶ Koska ovat jumalattomia, Hän on kurittanut heitä julkisella paikalla,²⁷ koska luopuivat Häntä seuraamasta eivätkä ensinkään huolineet Hänen teistään,²⁸ saattaen vaivaisen huudon kohoamaan Hänen eteensä, ja Hän kuulee sorretun huudon.²⁹ Jos Hän antaa levon, kuka tekee levottomaksi? Jos Hän peittää kasvonsa, kuka katselee Häntä? Hän valvoo kansaa ja ihmistä³⁰ jumalattoman ihmisen hallitsemiselta, kansan ansoilta.³¹ Sillä onko hän sanonut Jumalalle: 'Olen kärsinyt; en pahoin tee.'³² En näe, neuvo minua. Jos olen väärin tehnyt, en enää tee.'

33 Sinunko mielesi mukaan Hän palkitsee sen, koska olet hylännyt? Sillä sinä valitset enkä minä. Puhu siis, mitä olet tiennyt.³⁴ Ymmärtäväiset miehet sanovat minulle ja viisas mies kuulee minua:³⁵ 'Job ei puhu taitavasti eikä sanoissaan ole ymmärrystä.'³⁶ Toivoni mukaan Jobia koetellaan iäti vääräin miesten tapaisten vastausten vuoksi.³⁷ Lisää näet ylitsekäymistä syntiinsä, paukuttelee käsiänsä keskellämme ja kartuttaa sanojansa Jumalaa vastaan.' "

35. luku

Ja Elihu puhuu ja sanoo:² "Tätäkö olet pitänyt oikeana? Olet sanonut: 'Vanhurskauteni on, suurempi kuin Jumalan.'³ Kysyt näet, mitä se sinua hyödyttää: 'Mitä hyödyn siitä enemmän kuin synnistäni?'⁴ Minä vastaan sinulle ja ystävillesi, jotka luonasi ovat.⁵ Tarkkaa taivaita ja näe, ja katsele pilviä — ovat olleet korkeammalla kuin sinä.⁶ Jos olet syntiä tehnyt, mitä teet Häntä vastaan? Ja jos rikkomuksesi ovat moninkertaiset, mitä teet Hänelle?⁷ Jos olet ollut vanhurskas, mitä annat Hänelle? Tai mitä Hän ottaa kädestäsi?⁸ Kaltaistasi ihmistä koskee jumalattomuutesi ja ihmislasta vanhurskautesi.⁹ Valittavat väkivallan paljoutta, huutavat apua suurten käsivarren vuoksi.¹⁰ Mutta kukaan ei sanonut: 'Missä on Jumala, tekijäni, joka yöllä antaa laulut,¹¹ joka opettaa meille enemmän kuin maan eläimille ja tekee meidät taivaan lintua viisaammiksi.'¹² Silloin valittavat pahain ylpeyttä, mutta Hän ei vastaa.¹³ Totisesti, turhia ei Jumala kuule eikä Kaikkivaltias niihin katso.¹⁴ Vaikka sanotkin, ettet näe Häntä, asia on edessään. Varro siis Häntä.¹⁵ Mutta nyt, koska Hänen vihansa ei ole rangaissut eikä Hän ole pöyhkeilystä suuresti välittänyt,¹⁶ niin Job avaa suunsa turhaan, suoltaa sanoja taitamattomasti.

36. luku

Ja Elihu jatkoi ja sanoi: ² "Varro minua vähän, niin ilmoitan sinulle, sillä vielä on sanoja Jumalan puolesta. ³ Noudan tietoni kaukaa ja osoitan tekijäni vanhurskauden. ⁴ Sillä totisesti sanani eivät ole valhetta — "tiedolta täydellinen on edessäsi. ⁵ Katso, Jumala on voimallinen, mutta ei halveksi — väkevä voimassa ja ymmärryksessä. ⁶ Hän ei pidä hengissä jumalatonta, vaan toimittaa kurjalle oikeuden. ⁷ Ei käännä silmiänsä pois hurskaasta, vaan kuningasten kanssa istuvat valtaistuimella, ja Hän antaa heidän istua iäti ja ovat korkeat. ⁸ Ja jos he ovat vankeina kahleissa sidottuina kurjuuden köysillä, ⁹ niin Hän ilmoittaa heille heidän tekonsa ja rikkomuksensa, koska ovat pöyhkeilleet. ¹⁰ Hän myös avaa heidän korvansa opetukselle ja käskee heitä kääntymään vääryydestä. ¹¹ Jos kuulevat ja alistuvat, niin viettävät päivänsä onnessa ja vuotensa ihanasti. ¹² Mutta jolleivät kuule, niin menehtyvät miekkaan ja kuolevat saavuttamatta taitoa. ¹³ Mutta sydämeltä jumalattomat pitävät vihaa, eivät apua huuda, kun Hän on heidät vanginnut. ¹⁴ Heidän sielunsa kuolee nuoruudessa ja elämänsä rietasten keskellä. ¹⁵ Kurjan Hän vapahtaa hänen kurjuutensa kautta ja avaa heidän korvansa ahdistuksella. ¹⁶ Sinutkin houkutteli pois ahdingosta avara tila, jossa ei ahtautta ollut, ja pöytäsi antimet olivat lihavuutta täynnä. ¹⁷ Niin jumalattoman tuomio täytti sinut, tuomio ja oikeus pysyvät. ¹⁸ Ettei vain viha houkuttele sinua kättentaputuksiin, ja lunastusmaksun suuruus vie sinua harhaan! ¹⁹ Auttaako huutosi sinut ahdingosta? Tai voimalliset ponnistuksesi? ²⁰ Älä toivo yötä kansojen siirtyä sijoiltansa. ²¹ Kavahda, älä käänny vääryyteen, sillä olet valinnut sen mieluummin kuin kärsimisen. ²² Katso, Jumala on korkealla voimassansa. Kuka on kaltaisensa opettaja? ²³ Kuka on määrännyt Hänelle Hänen tiensä ja kuka on sanonut: 'Teit väärin'? ²⁴ Muista ylistää töitänensä, joita ihmiset ovat veisanneet, ²⁵ kaikki ihmiset katselleet. Kansa katsokoon kaukaa. ²⁶ Katso, Jumala on suuri, emmekä käsitä Häntä; vuotensa luku on tutkimaton. ²⁷ Sillä Hän kokoaa vesipisarot, ne hersyttävät Hänen sumunsa sadetta, ²⁸ jota pilvet vuodattavat, valuttavat ihmisten päälle runsaasti. ²⁹ Niin, ymmärtääkö kukaan pilven leviämiset, Hänen majansa jyrähtelyt? ³⁰ Katso, Hän on levittänyt sen päälle valonsa ja on peittänyt meren pohjat, ³¹ sillä niissä

Hän tuomitsee kansat, antaa runsaasti ravintoa.³² Kahdella kämmenellä on peittänyt valon ja määrää sen hyökkääjän kimppuun.³³ Jylinänsä kertoo Hänestä, karjakin hänen nousunsa."

37. luku

"Siitä sydämenikin vapisee ja siirtyy sijaltansa.² Kuulemalla kuulkaa äänensä pauhinaa. Niin, kohina lähtee suustansa.³ Hän ohjaa sitä kaikkien taivaitten alla ja leimaustansa maan ääriin asti.⁴ Sen perässä jyrisee ääni, Hän jyrisee ylväällä äänellään eikä Hän niitä säästä äänensä kuuluessa.⁵ Jumala jylisee äänellään ihmeellisesti, tekee suuria emmekä käsitä niitä.⁶ Hän näet sanoo lumelle: 'Putoa maahan', samoin sadekuurolle ja väkeville rankkasateillensa.⁷ Sitoo jokaiselta ihmiseltä kädet, jotta kaikki ihmiset tuntisivat Hänen tekonsa.⁸ Petokin vetäytyy piiloon ja oleskelee luolissaan.⁹ Kammiostaan tuulispäät ja pohjoistuulista pakkaneen.¹⁰ Jumalan henkäyksestä syntyy jää ja vetten avaruus supistuu.¹¹ Hän myös täyttää pilven kosteudella, hajoittaa valonsa pilven,¹² ja se kääntyilee Hänen ohjauksestaan, jotta tekisivät kaiken, mitä Hän niille määrää maanpiirin päällä.¹³ Hän lähettää sen maallensa joko vitsaukseksi tai siunaukseksi.¹⁴ Kuule tämä, Job, pysähdy ja tarkkaa Jumalan ihmeellisiä töitä.¹⁵ Tiedätkö, kuinka Jumala niitä kääntää ja antaa pilvensä valon loistaa?¹⁶ Tiedätkö pilven kannattimet, Hänen ihmeensä, joka on tiedossa täydellinen?¹⁷ Hän tekee vaatteesi kuumiksi, kun maa raukeaa etelän helteestä.¹⁸ Levititkö kanssansa taivaan kannen vahvaksi kuin valettu kuvastin?¹⁹ Neuvo meille, mitä sanomme Hänelle. Pimeään vuoksi emme selviä.²⁰ Kerrotaanko Hänelle, että minä puhun? Jos mies on puhunut, hän on menehtynyt.²¹ Ja nyt: eivät ole ymmärtäneet valoa. Se on kirkkaana pilvissä, kun tuuli on puhaltanut ja puhdistanut ne.²² Pohjoisesta tulee kultainen hohde, Jumalan tykönä on pelottava valtasuuruus.²³ Kaikkivaltias — Häntä emme saata käsittää — on suuri voimassa ja tuomiossa eikä polje täydellistä vanhurskautta.²⁴ Sen vuoksi ihmiset pelkäävät Häntä. Hän ei katso kehenkään itseviisaaseen."

38. luku

Silloin Jahve vastaa Jobille tuulispäästä ja sanoo:² "Kuka on se, joka

pimentää neuvoni taitamattomin sanoin? ³ Vyötä nyt kupeesi kuin mies, niin Minä kysyn sinulta, ja opeta sinä Minua. ⁴ Missä olit, kun perustin maan? Ilmoita se, jos olet tuntenut ymmärryksen. ⁵ Kuka määräsi sen mitat -- jos tiedät? Tai kuka on vetänyt mittanuoran sen yli? ⁶ Mihin on sen perustukset laskettu, tai kuka on laskenut sen kulmakiven, ⁷ kun aamutähdet yhdessä iloitsivat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsivat? ⁸ Kuka sulki ovilla meren, kun se virtasi esiin, lähti kohdustaan, ⁹ kun panin pilven sen vaatteeksi ja synkän pimeään sen kapaloksi? ¹⁰ Minä myös murrann sille rajani ja asetan teljen ja ovet ¹¹ ja sanon: 'Tähän asti tulet, mutta et jatka edemmä, ja tässä asettuvat ylväät aaltosi.' ¹² Oletko päiviesi alusta käskenyt aamua, osoittanut aamuruskolle paikkansa, ¹³ jotta se tarttuisi maan liepeisiin ja jumalattomat puhdistettaisiin siitä? ¹⁴ Se muuttuu kuin savi sinetin alla, ja ne seisovat kuin vaatekappaleita. ¹⁵ Silloin jumalattomilta riistetään heidän valonsa, ja kohotettu käsivarsi murskataan. ¹⁶ Oletko astunut meren lähteille ja käyskellyt syvyyttä tutkimassa? ¹⁷ Ovatko kuoleman portit sinulle paljastuneet ja näetkö kuoleman varjon portit? ¹⁸ Oletko ymmärtänyt maan laajuuden? Kerro, jos olet tiennyt kaiken. ¹⁹ Missä on tie, jolla valo asuu, ja missä on pimeään asuinsija, ²⁰ jotta saattaisit sen paikallensa ja tuntisit polut sen majalle? ²¹ Olet sen kai tuntenut, sillä synnyit silloin ja päiväisi luku on suuri. ²² Oletko käynyt lumen varastohuoneissa ja näetkö rakeen varastohuoneet, ²³ jotka olen säästänyt ahdingon ajaksi, taistelun ja sodan päiväksi? ²⁴ Mitä tietä valo jakautuu ja itätuuli leviää maan yli? ²⁵ Kuka on avannut uoman tulvalle ja tien ukkosen vasamalle, ²⁶ satamaan maahan — ei miestä — erämaahan, jossa ei ihmistä, ²⁷ tyydyttämään aavaa ja autiota seutua ja saattamaan vihannan ruohon orastamaan? ²⁸ Onko sateella isää, tai kuka on synnyttänyt kastepisarat? ²⁹ Kenen kohdusta tuli jää, ja kuka on synnyttänyt taivaan härmän? ³⁰ Vedet kätkeytyvät kuin kivi ja syvyyden pinta sulkeutuu. ³¹ Taidatko solmia Otavan siteet tai irroittaa Kalevanmiekan kahleet? ³² Voitko tuoda esiin eläinradan tähdet aikansa ja johdattaa Seulaset lapsinensa? ³³ Oletko tuntenut taivaan lait, ymmärrätkö sen vaikutusta maassa? ³⁴ Taidatko korottaa äänesi ylös pilveen, jotta vesitulva sinut peittää? ³⁵ Taidatko lähettää salamat, niin että menevät ja sanovat sinulle: 'Kas tässä olemme'? ³⁶ Kuka on pannut viisautta sisimpään, ja kuka on

antanut ymmärrystä mieleen? ³⁷ Kuka viisaudessa lukee pilvien luvun, ja kuka tyhjentää taivaan leilit, ³⁸ kun tomu kuivuu kovaksi ja maakokkareet takeltuvat toisiinsa? ³⁹ Sinäkö ajat saaliin leijonalle ja tyydytät nuorten leijonain nälän, ⁴⁰ kun kyyristyvät luolissa, ovat väijyksissä tiheikössä? ⁴¹ Kuka toimittaa kaarneelle ravinnon, kun sen poikaset huutavat Jumalan puoleen ja lentävät ruokaa vailla?"

38:3 Itämailla käytetty väljä viitta oli tiellä, kun piti työskennellä tai liikkua ripeästi. Sen tähden se piti vyöttää, ts. sitoa vyötäisiltä niin, ettei se ollut tiellä. Vyöttäytyminen merkitsi ryhtymistä työhön ja toimintaan.

38:5 Jakeen loppu viittaa rakentajan mittalankaan. Maata verrataan rakennukseen, jonka suunnitelmat on laadittu ennakolta ja toteutettu suurella huolella.

39. luku

"Oletko tiennyt vuorikauristen poikimisajat tai tarkkaatko peurojen syntymistä? ² Lasketko kuukaudet, jotka ne täyttävät? Oletko tuntenut niitten poikimisajan? ³ Ne painautuvat maahan, tuovat esiin sikiönsä, pääsevät kivuistaan. ⁴ Niitten vasikat vahvistuvat, kasvavat vainiolla; ne lähtevät tiehensä eivätkä palaa niitten luo. ⁵ Kuka on laskenut villiaasin vapaaksi, ja kuka on irroittanut metsäaasin siteet, ⁶ jolle annoin autiomaan asunnoksi ja suola-aron asuinsijaksi? ⁷ Se nauraa kaupungin kohinalle, ei kuule ajajan huutoja. ⁸ Mitä vuorilta löytyy, on sen laitumena, ja se etsii kaikkea vihantaa. ⁹ Onko villihärkä halukas palvelemaan sinua, yöpyykö se seimesi ääreen? ¹⁰ Saatatko ohjaksillansa pakottaa villihärän vaolle, äestääkö se laaksoja perässäsi? ¹¹ Luotatko siihen, koska sen voima on suuri, ja jätätkö työsi sen haltuun? ¹² Uskotko siihen, että se palauttaa viljasi ja kohooa puimatanterellesi? ¹³ Kamelikurkien siipi riemuitsee; onko se haikaran sulka ja höyhen? ¹⁴ Sillä se jättää munansa maahan ja antaa niitten hautua hiekalla, ¹⁵ ja unhottaa, että jalka voi tallata sen tai metsän eläin polkea sen rikki. ¹⁶ Se on tyly poikasiaan kohtaan, niin kuin eivät olisi sen; hukkaan menivät vaivansa — ei pelännyt. ¹⁷ Jumala on näet antanut sen unhottaa viisauden eikä ole tehnyt sitä ymmärryksestä osalliseksi. ¹⁸ Kun se nyt korkealle nousee, se nauraa hevoselle ja sen ratsastajalle. ¹⁹

Sinäkö annat hevoselle voiman, puetat sen kaulan liehuvalla harjalla? ²⁰
Sinäkö panet sen hyppimään kuin heinäsiirkka? Sen uljas korskunta on pelottava. ²¹ Kaivavat laaksossa, ja se iloitsee voimassa, lähtee asevarustuksia vastaan. ²² Se nauraa pelolle, ei säiky eikä väisty miekan edestä. ²³ Sen yllä kalisee viini, välkkyvä peitsi ja heittokeihäs. ²⁴ Jyristen ja jytisten se ahmii maata eikä pysy paikallansa sotatorven äänen vuoksi. ²⁵ Milloin ikinä sotatorvi soi, se hirnuu 'ihahaa' ja kaukaa se vainuaa taistelun päällikköjen jylisevän äänen ja sotahuudon. ²⁶ Sinunko ymmärryksestäsi haukka lentää, levittää siipensä etelää kohti? ²⁷ Sinunko käskystäsi kotka kiittää ylhäälle ja tekee pesänsä korkealle? ²⁸ Kalliolla se asuu ja oleilee kallion kärjellä ja - turvapaikassa. ²⁹ Sieltä se on tähystellyt saalista, kauas näkevät sen silmät. ³⁰ Sen poikaset särpivät verta, ja missä kaatuneita, siellä myös se?

40. luku

Vielä Jahve vastaa Jobille ja sanoo: ² "Riiteleekö vikoilija Kaikkivaltiaan kanssa? Jumalan nuhtelija vastaa siitä." - ³ Niin Job vastaa Jahvelle ja sanoo: ⁴ "Olen ollut halpamainen. Mitä vastaan Sinulle? Olen pannut käteni suulleni. ⁵ Kerran olen puhunut enkä vastaa, ja kahdesti enkä lisää." ⁶ Silloin Jahve vastaa Jobille tuulispäästä ja sanoo: ⁷ "Vyötä nyt kupeesi kuin mies. Minä kysyn sinulta ja opeta sinä Minua. ⁸ Teetkö myös tyhjäksi oikeuteni? Tuomitsetko Minut syylliseksi ollaksesi itse vanhurskas? ⁹ Tai onko käsivartesi niin kuin Jumalan ja jylisetkö sellaisella äänellä kuin Hän. ¹⁰ Kaunista itsesi kunnialla ja korkeudella ja pukeudu loistoon ja kirkkauteen. ¹¹ Anna vihasi kiivastuksen tulvilla ja katso jokaista ylpeää ja nöyryytä hänet. ¹² Katso jokaista ylpeää, masenna hänet ja muserra jumalattomat paikallensa. ¹³ Kätke heidät kaikki yhdessä tomuun, sulje kasvonsa piiloon. ¹⁴ Silloin Minäkin ylistän sinua, koska oikea kätesi antaa sinulle avun. ¹⁵ Katsopa behemotia, jonka tein niin kuin sinutkin. Se syö ruohoa niin kuin härkä. ¹⁶ Katso, sen voima on sen lanteissa ja sen väkevyys sen vatsalihaksissa. ¹⁷ Se ojentaa häntänsä jäykäksi kuin setripuun, sen reisijänteet punotaan yhteen. ¹⁸ Sen luut ovat kuin vaskiputkia, sen luusto kuin rautakanki. ¹⁹ Se on Jumalan töitten ensimmäinen, sen tekijä ojentaa sen miekan. ²⁰ Sillä vuoret kantavat sille

ravinnon; ja kaikki metsän eläimet leikitsevät siellä.²¹ Se makaa lootuspensaitten alla ja kaisliston ja rämeen kätkössä.²² Lootuspensaat peittävät sen varjoonsa, puron pajut ympäröivät sitä.²³ Katso, jos virta ahdistaa, se ei säiky, vaan on huoleton, vaikka Jordan kuohuisi sen kitaan.²⁴ Kuka ottaa sen saaliikseen, kun se valvoo? Kuka lävistää asein sen turvan?²⁵ Vedätkö Leviatanin koukuilla ja painatko köydellä alas sen kielen?²⁶ Panetko kaislaköyden sen kuonoon ja, lävistätkö väkäraudalla sen leukapielen?²⁷ Rukoileeko se sinua paljon, puhutteleeko se sinua lempeästi?²⁸ Tekeekö se liiton kanssasi? Otatko sen ikuiseksi orjaksesi?²⁹ Leikitkö sillä niin kuin linnulla ja sidotko sen tytöillesi?³⁰ Käyvätkö myyntimiehet sillä kauppaa, jakavatko sen kauppamiesten kesken?³¹ Voitko täyttää sen nahan ahinkailla ja sen pään kala-atraimilla?³² Käy siihen käsiksi, muista ottelu; et sitä enää tee."

40:15, 25 Ks. alaviittaa Job 3:8 sekä Joihin kirjan johdantoa. Behemot tarkoittanee virtahepoa ja Leviatan krokotiilia.

41. luku

"Katso, sen kohdalla toivo pettää. Eikö jo sen näkemisestä sorru maahan?² Ei niin rohkeaa, että sen herättäisi. Kuka sitten kestäisi Minun edessäni?³ Kuka on ensin antanut Minulle, että Minä korvaisin? Kaiken taivaan alla on kaikki Minun.⁴ En saata vaieta sen jäsenistä, en sen väkevyydestä enkä sen ihanasta rakenteesta.⁵ Kuka on paljastanut sen kasvot, kuka tunkeutuu sen kaksinkertaisten purimien väliin?⁶ Kuka on avannut sen kasvojen ovet? Sen hammasten ympärillä on kauhu.⁷ Sen ylpeytenä ovat vahvat kilvet, suljettu lujin sinetein.⁸ Yhtyvät toisiinsa eikä ilma pääse niitten väliin.⁹ Liittyvät toisiinsa, kiinnittyvät toisiinsa eivätkä erkane.¹⁰ Sen aivastukset saavat valon välähtämään, ja sen silmät ovat kuin aamuruskon silmäripset.¹¹ Sen kidasta lähtee tulisoihuja, sinkoilee säkeniä.¹² Sen sieraimista käy savu niin kuin kiehuvasta kattilasta ja padasta.¹³ Sen puhallus sytyttää hiilet, ja sen suusta lähtee liekki.¹⁴ Sen kaulassa asuu voima ja sen edellä hyppii kauhistus.¹⁵ Sen lihaspoimut ovat kiinteät, lujasti siinä; se ei horju.¹⁶ Sen sydän on luja kuin kivi, niin, luja kuin alempi jauhinkivi.¹⁷ Sen nousua pelästyvät sankarit, ovat kauhusta suunniltaan.¹⁸ Sitä tavoittelevan

miekka ei kestä, ei keihäs, ei heittoase, ei panssari. ¹⁹ Kortena se pitää raudan, vasken lahoppuuna. ²⁰ Ei aja sitä pakoon nuoli, linkokivet muuttuvat sille akaniksi. ²¹ Akaniksi luetaan nuijat, ja se nauraa keihästen kohinalle. ²² Sen vatsapuolella on teräviä liuskasumuja, se kyntää mutaa kuin puimaäes. ²³ Se panee syvyyden kiehumaan kuin padan, tekee meren voidekattilan kaltaiseksi. ²⁴ Se panee polun loistamaan jäljessään, syvyys on kuin harmaahapsinen. ²⁵ Ei ole tomussa sen vertaista, se on luotu pelottomaksi. ²⁶ Sitä pelkää kaikki, mikä korkeata on. Se on kaikkien ylväitten eläinten kuningas."

42. luku

Silloin Job vastaa Jahvelle ja sanoo: ² "Tiesin, että Sinä voit kaiken, eikä mikään ole Sinulle mahdotonta. ³ Kuka on se, joka peittää neuvon taitamattomasti? Olen siis puhunut enkä ymmärrä — korkeita minulle enkä käsitä. ⁴ Kuule siis, niin minä puhun, kysyn Sinulta ja opeta Sinä minua. ⁵ Korvakuulolta olen Sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni Sinut nähnyt. ⁶ Sen vuoksi alistun ja kadun tomussa ja tuhassa." ⁷ Ja tapahtuu sen jälkeen, kun Jahve oli puhunut nämä sanat Jobille, että Jahve sanoo teemanilaiselle Elifaalle: "Vihani on syttynyt sinua ja kahta ystävääsi kohtaan, sillä ette ole puhuneet Minusta oikein niin kuin palvelijani Job. ⁸ Ottakaa siis seitsemän mullikkaa ja seitsemän oinasta ja menkää palvelijani Jobin luo ja uhratkaa polttouhri puolestanne, ja palvelijani Job rukoilee puolestanne. Sillä suostun häneen, niin etten kohtele teitä häpäisevästi, vaikka ette ole puhuneet minusta oikein niin kuin palvelijani Job. ⁹ Niin teemanilainen Elifas ja suuhilainen Bildad ja naemalainen Soofar menevät ja tekevät niin kuin Jahve oli heille puhunut, ja Jahve suostuu Jobiin. ¹⁰ Ja Jahve käänsi Jobin vaikeuden, kun tämä rukoili ystäväinsä puolesta; ja Jahve antoi Jobille kaksin verroin kaikkea, mitä hänellä oli ollut. ¹¹ Ja hänen luokseen tulevat kaikki veljensä ja kaikki sisarensa ja kaikki entiset tuttavansa ja syövät leipää kanssaan hänen talossaan. Niin surkuttelevat ja lohduttelevat häntä kaikesta siitä onnettomuudesta, minkä Jahve oli sallinut kohdata häntä. Ja he kukin antavat hänelle myös yhden kesitan ja kukin yhden kultarenkaan. ¹² Ja Jahve siunasi Jobin elämän loppupuolta enemmän kuin sen alkua, niin

että hän sai neljätoista tuhatta lammasta, kuusi tuhatta kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasintammaa.¹³ Hän sai myös seitsemän poikaa ja kolme tyttäriä.¹⁴ Hän antoi ensimmäiselle nimen Jemina, toiselle nimen Kesia ja kolmannelle nimen Keren Happuk.¹⁵ Eikä ollut koko maassa niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret, ja heidän isänsä antaa heille perintöosan heidän veljiensä rinnalla.¹⁶ Ja Job elää tämän jälkeen vielä 140 vuotta ja näkee lapsensa ja lastensa lapset — neljä sukupolvea.¹⁷ Sitten Job kuoli vanhana ja päiviltä rikkaana.

42:11 Kesita oli muinainen rahayksikkö, jonka arvo on tuntematon. Ks. 1 Ms. 33:19, Joos. 24:32.

42:15 Normaalisti tyttäret saivat perinnön vain, ellei poikia ollut. Ks. 4 Ms. 27:1-11. Se, että Jobin tyttärille jaettiin perintöä, todistaa Jobin poikkeuksellisesta varallisuudesta.

*

Niitten, jotka epäilevät Raamatun ja erityisesti Vanhan Testamentin luotettavuutta, on hyvä tutustua Jobin kirjaan, erityisesti sen 38. lukuun. Sen on sanottu sisältävän enemmän tieteellisiä totuuksia kuin kaikki maallinen kirjallisuus yhteensä ennen 19. vuosisataa. Esim. tuon luvun 19. jakeessa Jumala kysyy Jobilta: "Missä on tie, jolla valo asuu?" Miten Job olisi yli kolmetuhatta vuotta sitten voinut tietää, ettei valo asu paikassa, vaan tiessä, sillä valo on aaltoliikettä, joka etenee 300 000 km sekunnissa? Samoin jakeessa 24 Jumala kysyy Jobilta valon spektriä: "Mitä tietä jakaantuu valo?" Ehkä kaikkein selvimmin osoittautuu Jobin kirjan tähtitieteellinen viisaus 26:7:ssä. Kysymykseen, mikä maapalloa kannattaa, on ihmiskunnan historiassa saatu lukuisia vastauksia aina maapalloa olkapäillään pitäviin norsuihin ja pikkujättiläisiin asti. Raamattu ei tee tällaista erehdystä. Miten saattoi Job tietää muutoin kuin jumalallisen ilmoituksen tuloksena, että "Hän (= Jumala) ripustaa maan tyhjän päälle"

